

[Erik Holst.]

om, at man må samarbejde mellem kommuner og forsyningselskaber for at realisere de tanker og målsætninger, som er understreget meget klart i regeringens energiplan.

På det foreliggende grundlag og på bl. a. den økonomiske baggrund, vi har for øjeblikket, mener socialdemokratiet ikke at kunne gå ind for denne fremskyndelse, men i princippet vil vi meget gerne diskutere detaljerne i de to forslag i udvalget.

Thomas Have (S):

Forslaget til folketingsbeslutning om etablering af et transmissionssystem m. v. for naturgas har jo tidligere været forelagt her i tinget. Det indebærer jo, at staten skal iværksætte de i regeringens energiplan forudsatte projekter vedrørende produktionsanlæg, søledning, hovedtransmissionssystemer og distributionsnet for naturgas allerede i 1981 i stedet for som forudsat i regeringens energiplan inden 1985. Vi kan fra socialdemokratiets side erklære os enig i, at etableringen af et forsyningsnet for naturgas er et vigtigt led i energiplanen, idet det vil muliggøre betydelige besparelser med hensyn til vores olieforbrug. Vi har den opfattelse, at et sådant projekt naturligvis må hvile på en pålidelig samfundsøkonomisk vurdering af de omkostninger og de besparelser, der er forbundet med etableringen af et sådant ledningsanlæg.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at der er behov for en massiv dansk energipolitisk indsats også på det område, men vi er ikke helt overbevist om, at det er hurtige patentløsninger, vi har behov for. Vi har den opfattelse, at vi må sikre os, at den hurtige iværksættelse ikke medfører større udgifter og større investeringer end nødvendigt.

Nogle medlemmer af energirådet har udtrykt tvivl om det samfundsøkonomisk forsvarlige i at etablere et så omfattende gasforsyningsnet her i landet. Der vil derfor være mange spørgsmål, som vi gerne vil have lejlighed til at få prøvet i udvalget, inden vi kan tage endelig stilling til det foreliggende forslag.

Det andet forslag, forslaget vedrørende isolering og solvarme, tager jo også sigte på en hurtig gennemførelse af energiplanens isoleringsprojekter igennem skærpede isoleringsbestemmelser samt en fremskyndet anvendelse af solenergi til opvarmning. Vi kan erklære os enige i, at der skal gøres alt, hvad der er muligt for igennem isolering m. v. at spare på

energien. Regeringen har da også været fuldt opmærksom på det problem og har gennem de sidste år støttet disse besparelsesforanstaltninger; der er således allerede ydet støtte på 500 mill. kr. til energibesparelser i boliger og andre forbedringer af bygninger, hvortil kommer yderligere 100 mill. kr. i indværende år.

Hvad angår solenergien, må denne mulighed efter vor opfattelse først og fremmest bero på resultaterne af de kommende års forsknings- og udviklingsarbejde. En for hurtig gennemførelse kan måske have utilsigtede virkninger, bl. a. for dansk industris medvirken til løsning af disse opgaver. Vi har den opfattelse, at en udnyttelse af solenergien og andre vedvarende energikilder, såfremt det viser sig samfundsøkonomisk realisabelt, bør have en høj prioritet i energiplanlægningen, og vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde for at opnå dette mål.

Lennart Larson (V):

Venstre presser på for at få en energipolitisk løsning; ingen tvivl om det. Men vi ønsker ikke at spændes for den vogn, der af partitaktiske grunde udnytter verdens mangel på olieprodukter og Danmarks sårbarhed energimæssigt og økonomisk. Vi oplever for øjeblikket en uhyggelig sammenblanding af økonomi og politisk taktik omkring energiproblemerne. Det er en uheldig mixture, som kan sætte vores forsynings sikkerhed i klemme, en sikkerhed, vi ikke kan få, uden at vi får en løsning, og den kan få uhyggelige følger for den danske forbruger og for vor beskæftigelse. Vi kan ikke leve vor hverdag uden energi, der sikrer, at vor tilværelse ikke bliver slået i stykker.

Det var jo også en alvorlig energiminister, der stod her og fortalte om, hvorledes situationen var både forsyningsmæssigt og med hensyn til OPEC-landenes oliepriser. Egentlig havde jeg håbet, at ministerens alvor også havde strakt sig så langt, at man måske ville frafalde tanken om den energiafgift, der skal lægges oveni og være en yderligere belastning på 1,2 mia. kr., og som vil belaste vores konkurrenceevne og vores erhvervsliv. Denne råenergiafgift vil jeg håbe at det ikke vil lykkes regeringen at få igennem folkettinget. Jeg vil ikke kalde det for en led skat, men en rå afgift.

De forslag, der behandles i dag, løser ikke energiproblemerne, deri er jeg enig med ministeren, og beslutningsforslagene B 9 og B 10 vil jeg betegne som en kalket grav, der i sine titler drejer sig om energi, men som i bemærk-